

Rovní a rovnější

Obsahem 2,1-13 jsou sociální rozdíly ve společenství církve (srov. 1,9-11.27). Víra v Krista se nesnese se snobstvím a s posuzováním lidí, s opomíjením slabých a s podlézáním silným: Bůh sám totiž skrze víru obohatil předně chudé, přičemž bohatí a mocní Jeho pozvání často odmítají. Boží zákon navíc vede k bratrské lásce a k milosrdenství; to pak nejen překonává pozemské sociální rozdíly, ale vítězí i nad věčným soudem.

1. **v1-4:** věřící nesmí posuzovat druhé na základě majetku či postavení, protože...
2. **v5-7:** ani Bůh tak nesoudí, pouze lidé,
3. **v8-13:** a Boží zákon jednohlasně vede k milosrdenství.

Výkladové poznámky: Oddíl navazuje na výklad o pravé zbožnosti, která spočívá především v praktické pomoci sociálně slabým (1,27); nemíří však na revoluci politického řádu, nýbrž na shromáždění církve. Klíčový pojem „*dělat rozdíly*“ (v1) zní v originále „*přijímat osoby*“ (protektce) a patří do kontextu soudnictví. Každý ze tří oddílů proto vrcholí zmínkou o souzení a soudu (v5.6n.12n): mezilidské souzení, příp. milosrdenství má dopady před Bohem.

Náměty k rozhovoru ve skupince

- Proč si „víra v Pána slávy“ a „přijímání osob“ odporují?
- Jaké je sociální složení našeho sboru?
- Jak se v něm projevuje sociální citlivost, příp. necitlivost?

- Jaké argumenty staví Jakub proti snobství a souzení v církvi?
- Co rozhoduje o postavení člověka mezi věřícími a co před Bohem?
- Neprotěžuje Bůh, příp. Jakub chudé na úkor bohatých?

- Proč je přikázání lásky nazýváno „královským zákonem“ a proč „zákonem svobody“?
- Jak konkrétně se projevuje láska?
- Co rozhoduje u Božího soudu a jak tedy máme žít?
- Jak milosrdenství vítězí nad soudem?